

Początek tekstu

[Sędzia sprawozdawca 00:00:00.918]

Zaskarżonym wyrokiem z 24 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu zasądził od Towarzystwa (...) z siedzibą w W. odsetki ustawowe od kwoty 14.100 złotych od dnia 01 maja 2012 do dnia 14 stycznia 2013 roku, umorzył postępowanie w zakresie kwoty 12.799 złotych 32 grosze, oddalił powództwo w pozostałym zakresie, zasądził od pozwanego na rzecz powódki 1819 złotych 92 grosze tytułem zwrotu kosztów procesu i nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Zgierzu 391 złotych 25 groszy tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa, 704 złotych tytułem opłaty sądowej, zaś od powódki na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Zgierzu z zasądzonych roszczenia 80 złotych 63 grosze tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa i kwotę 96 złotych tytułem opłaty sądowej. Z rozstrzygnięciem tym nie zgodziła się strona pozwana, wywodząc apelację, gdzie zarzucono błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyrokowania polegający na niezgodnym z rzeczywistością w ustaleniu, że właściciele samochodu s. (...) złożyli pozwanemu oświadczenie o przeniesieniu prawa własności pojazdu w dniu 21 grudnia 2012 roku w sytuacji, gdy to oświadczenie woli zostało doręczone dopiero 07 stycznia 2013 roku, obrazę przepisów prawa materialnego artykułu 353, 807, 61 1 Kodeksu Cywilnego przez wadliwą ocenę prawną, że pozwany od 01 maja 2012 roku pozostawał w zwłoce w ramach świadczenia należnego powodowi z umowy ubezpieczenia majątkowego autocasco, podczas, gdy dopiero 07 stycznia 2013 roku właściciele pojazdu takowe oświadczenie złożyli pozwanemu, co w świetle umowy zobowiązywały pozwanego do wypłacenia odszkodowania w terminie, uzasadniało wypłatę i apelujący wnoszą o zmianę wyroku i oddalenie powództwa w zaskarżonej części i zwrot kosztów procesu, wobec cofnięcia powództwa, jak również o zwrot kosztów postępowania za instancję odwoławczą. Od rozstrzygnięcia w punkcie 4 wyroku złożyła zażalenie nadto powódka, zarzucając obrazę prawa procesowego od artykułu 100 zdanie pierwsze kpc, polegającą na nieprawidłowym zastosowaniu zasady stosunkowo roz... , stosunkowego rozdzielenia kosztów postępowania i wnoszą o zmianę zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania w kwocie 2.115 złotych oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. Sąd Okręgowy zważył, co następuje, apelacja powoda, apelacja pozwanego jest bezzasadna, Sąd Okręgowy w całości aprobuje ustalenie i ocenę prawną dokonaną przez Sąd Rejonowy i przyjmuje je, jako swoje. Wskazać trzeba, że apelujący pomija fakt, że odmowa wypłaty oparta była przede wszystkim o brak prawomocnego postanowienia prokuratury. Strona pozwana w piśmie z 30 kwietnia 2012 roku zawarła stanowisko, iż brak jest podstaw do wypłaty odszkodowania, ponieważ nie ma prawomocnego postanowienia prokuratury o umorzeniu dochodzenia. Drugi z warunków wypłaty świadczenia przez ubezpieczyciela, to jest zawarcie umowy przeniesienia własności pojazdu, pozostawał wobec tego w zawieszeniu do czasu uznania przez ubezpieczyciela swej odpowiedzialności w zakresie żądania naprawienia szkody. Nastąpiło to dopiero w dniu 14 stycznia 2013 roku. Dopiero uznanie przez ubezpieczyciela swej odpowiedzialności otwiera drogę do kolejnego etapu, mianowicie zawarcia umowy przeniesienia własności skradzionego pojazdu na ubezpieczyciela. Zauważyć trzeba, że do zawarcia tej umowy wymagane są zgodne oświadczenia obu stron. Dlatego też Sąd Rejonowy zasadnie uznał, iż pozwany pozostawał w opóźnieniu z wypłatą świadczenia w kwocie 14.100 złoty od dnia 01 maja 2012 roku do dnia 14 stycznia 2014 roku. Wskazać trzeba, że szkoda była zgłoszona 09 marca 2012 roku i w dacie tej również było zawarte żądanie zapłaty odszkodowania. Nie można podzielić zarzutu apelującego, co do daty odmiennej w żądaniu niż data końcowa przyjęta przez Sąd, mianowicie 14 stycznia 2014 roku, ponieważ dla ustalenia rozstrzygnięcia nie ma istotnego znaczenia, kiedy umowa podpisana przez powódkę została dostarczona pozwanemu Towarzystwu, ponieważ w tej umowie, która była negocjowana przez obie strony została wpisana data uzgodniona przez obie strony i to była data 21 grudnia 2012 roku, przy czym data ta nie ma istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, albowiem Sąd Rejonowy trafnie uznał, że świadczenie zostało spełnione dopiero 07 stycznia 2013 roku. Bezzasadne są również zarzuty apelującego, co do rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Wskazać trzeba, że Sąd Rejonowy zasadnie orzekł o tych kosztach procesu, proporcjonalnie do wyniku rozstrzygnięcia i w konsekwencji Sąd Rejonowy zasadnie uznał, że powódka wygrała sprawę w 88%. Kosztami sądowymi Sąd Rejonowy rozliczył nakazując stosowne ich pobranie od każdej ze stron, do rozliczenia pozostałych kosztów między stronami, na które to złożyły się koszty zastępstwa procesowego, Sąd zastosował przepis artykułu 100 kpc. Wskazać trzeba, że koszty te łącznie wyniosły 4.834 złote. Powódka przegrała w 12%, wobec tego powinna ponieść te koszty w kwocie 580 złotych 8 groszy. Zapłaciła za wynagrodzenie pełnomocnika

2.014... 2.417 złoty, tak, więc jej należy się zwrot tych kosztów pomniejszonych o tę kwotę 580 złoty 8 groszy, to jest kwota 1.836 złotych 92 grosze. Sąd Rejonowy zasądził 1.819 złotych 92 grosze, czyli o 17 złotych mniej i dlatego też w tym zakresie jedynie wadliwie zostały rozstrzygnięte koszty zastępstwa procesowego i w tym też tylko zakresie stosownie do artykułu 386 1 w związku z 391 1 kpc, należało zmienić rozstrzygnięcie o kosztach procesu. Apelacja jest bezzasadna i podlega oddaleniu na podstawie artykułu 385 kpc. Powódka, powódka wygrała postępowanie apelacyjne i dlatego też o kosztach postępowania apelacyjnego należało orzec na podstawie artykułu 98 1 kpc w związku z artykułem 391 2 kpc oraz przepisami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wynagrodzenia kosztów zastępstwa adwokackiego z 2002 roku.

Koniec tekstu